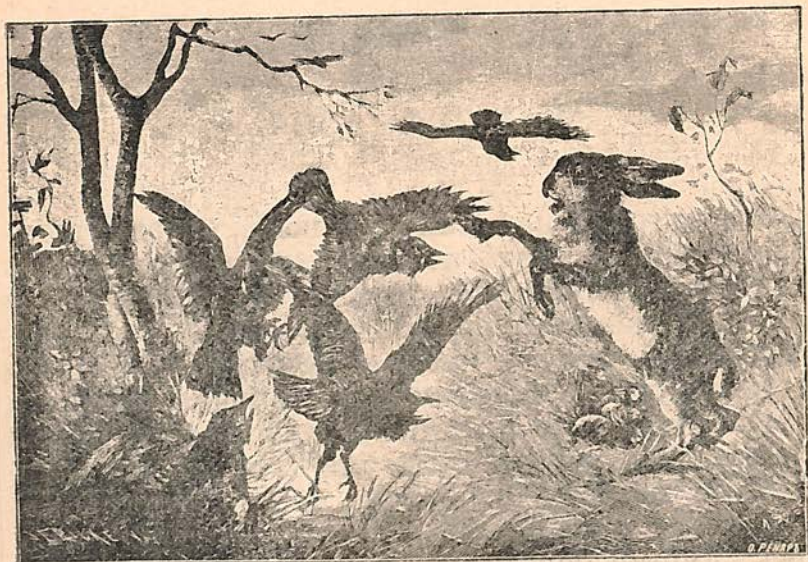

гжстата трѣва; спущатъ се до земята и пакъ се издигатъ нагорѣ.

Навѣрно, тия грозни птици се каратъ за нѣкой умрѣлъ трупъ, си казахъ азъ и продължихъ пжтя си къмъ срѣдата на гората. Викамъ кучето, ала то не се мръдва отъ мѣстото си. Върнахъ се да го поведе насила слѣдъ себе си.

Когато приближихъ до него, виждамъ още по-чудна картина: Едно зайче се изправило на заднитѣ си крака и отчаяно се варди отъ гарванитѣ съ прѣднитѣ си крака. Очитѣ му свѣтятъ като на звѣрь, ушитѣ му оперени, а жбитѣ му тракатъ и скърпатъ сърдито. . . .

Надникнахъ още по-внимателно къмъ зайчето и видѣхъ още по-чудна картина: подъ корема до заднитѣ му крака лежатъ нѣколко малки